

חדר הדרכה

שם מתנדבי לאורו נלק'

24

פעילות לגיל הזהב

מדריך יקר!

מבנה הפעילות:

1. מזקנים אתבונן - שיח משותף
2. "ספרי לי איזו מעשיה"-סיפור ודין

1 מזקנים אתבונן - שיח משותף

הפעילות המשותפת הפעם תעסוק בנושא: "עבודה ופרנסה"

שאלות לדין:

1. מהי אמונה? (תשובה אפשרית: פירושה של המילה "אמונה" היא משורש אמון, שפירושה לסמוך על הבורא, ולהאמין שכל מעשיו הם אך ורק על מנת להיטיב לברואיו. לפיכך האמונה בו כוללת כמה חלקים.
  - א. הידיעה שהוא קיים.
  - ב. הידיעה שהוא אינו מוגבל, ושהוא היחיד בעל הכוחות.
  - ג. הידיעה שכל שרצונו להיטיב.
  - ד. הידיעה שבחר בעם ישראל להיות הם תכלית הבריאה ולהיטיב להם באחריתם.כלל הידיעות הללו הם הנקראים "אמונה" ואם יחסר אחד מהם הרי זה חסרון באמונה כולה.)
2. מהם הכוחות שיש לאמונה? (תשובה אפשרית: בזכות האמונה האדם יכול להתגבר על קשיים הוא מאמין שיהיה טוב, הוא מאמין שיש משהו שמנהיג את העולם וכי הכל ממנו והכל לטובה...)
3. ספרו על מקרה בחיים שבזכות האמונה הצלחתם להתקדם ולהתגבר
4. אילו "טיפים" אתה יכול לתת לדור הצעיר בנושא של "אמונה"? (תשובה אפשרית: לדעת שיש מי שמנהיג את העולם, להבין שהאדם לא יכול להבין הכל כי הוא לא רואה תמונה מלאה, לקוות ולראות טוב, לראות את הטוב שיש בדברים הקטנים והשגרתיים...)

2 "ספרי לי איזו מעשיה"-סיפור ודין

למדריך:

קראו את הסיפור הבא המתאר אמונה בתקופת השואה:

מספר תלמיד חכם ירושלמי:

כאשר ביקרתי במנצ'סטר, פגשתי שם בבית הכנסת יהודי קשיש שאמר 'קדיש' בהתלהבות מיוחדת במינה, עד כדי כך שהדבר הפליא אותי, והבנתי שיש דברים בגו. שאלתי על כך כמה מן המתפללים, והם אמרו לי שהדבר נמשך כבר שנים ארוכות, וכל פעם הזקן הזה אומר את הקדיש בהתלהבות עצומה, אבל אף אחד מן המתפללים לא ידע להסביר לי על מי הוא אומר קדיש, ומה סיבת ההתלהבות הנדירה שלו. החלטתי, מספר התלמיד חכם, לגשת אל הקשיש ולשאול אותו לפרש העניין. התשובה שקיבלתי, היתה אותנטית, וקיפלה מאחריה סיפור על אמונה יהודית טהורה בבורא כל העולמות.

חדר הדרכה

אל מתקבלי 'לאורו נלך'

24

פעילות לגיל הזהב

רצה ה' יתברך, סיפר הקשיש, שהתגלגל בתקופת השואה למחנות המוות הקשים ביותר. המראות שראינו סביבנו היו נוראים, ואי אפשר לתארם לבני הדור הצעיר של ימינו. הכל רעדו וחששו מהרגע הבא, וממש לא ידענו מה הוא יצפון בחובו, הרגע ההוא.

אני אישית זכיתי להתחזק בתוקפה זו בבטחון בה' יתברך. החל למן הרגע הראשון שהגעתי למחנות, ידעתי שאם לא אתחזק בבטחון ובאמונה, רע ומר יהיה גורלי, ולקחתי את עצמי בידיי. כל הזמן היו שגורות על פי המילים 'ישועת השם כהרף עין', עד כדי כך שחברי לא קראו לי בשמי, אלא הכתירוני בשם 'ישועת השם'....

והנה, כששהיתי באחד ממחנות המוות, הגיע היום המר והנמהר שבו הובילו את כולנו אל תאי הגאזים. כיון שהיינו מהקבוצות היותר מאוחרות, ידענו כבר מה מתכוננים לעשות לנו, והבנו שבעוד מספר דקות לא נהיה כבר בזה העולם. הובילו את כולנו אל תא סגור, שהיה סמוך לתאי הגאזים וזוכרני, כמו היום, את קלסתרנו הנורא של השומר הנאצי ימח שמו שעמד בפתח התא, ושהופקד על שמירתנו, כדי שאף אחד לא יהין לברוח.

עיניו הפיקו שטנה ורוע, והוא המתין כבר בקוצר רוח לפקודה להוביל אותנו הישר אל תאי המוות.

באותן דקות של אימה, הקיש אחד מחברי על גבי, ושאל: 'נו, מה יש לך לומר עכשיו?' כאומר, מה יעזור לך עתה הביטחון בקדוש ברוך הוא?

למרות הכל, התחזקתי כדרכי באמונה, והשבתי לחבר ההוא בקול רם: 'ישועת השם כהרף עין', ואף ציטטתי בפניו את מאמר חז"ל שאפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם, אל יתייאש מן הרחמים.

אך סיימתי לצטט את דברי רבותינו, והנה נופל לפתע דף נייר קטן מכיסו של השומר הנאצי. הנייר התעופף קמעה ברוח, אל מחוץ לתא שבו שהינו.

השומר, ברוב גאוותו ורשעותו, פקד עלי להרים את המסמך ולהביאו אליו. כנראה שרצה להשפיל אותנו יותר ויותר, לפני המוות.

נאלצתי למלא את בקשתו, וכיוון שכאמור הנייר התעופף אל מחוץ לתא, עזבתי אף אנכי את התא, ויצאתי מהמקום בו שהו חברי, על מנת להרים את הנייר, כשעיניו של השומר הנאצי נעוצות בי כל העת, שלא אנסה להימלט.

והנה, באותן שניות ספורות שבהן שהיתי מחוץ לתא, נסגרה דלת התא באופן אוטומטי. היתה זו מן הסתם 'פקודה חשמלית' לדלת, שניתנה מהפיקוד הנאצי, כדי שהשומר יכניס את כל היהודים האומללים אל תאי המוות הסמוכים.

השומר עוד ניסה למשוך אותי אל תוך התא, אבל לא הצליח, כי הדלת נסגרה ואי אפשר היה כבר לפותחה. אני מיהרתי לנוס על נפשי, ונמלטתי ליער הסמוך.

עד לרגע זה, מסיים הקשיש את סיפורו, מהדהדת באוזני קריאתם של כמה מחברי שזעקו לעברי: 'אל תשכח אותנו! אמור עלינו קדיש!' והלכו למסור את נפשם על קידוש השם.

על היהודים הללו אני אומר קדיש מזה עשרות שנים, כל פעם בהתלהבות מחודשת. יקום השם את דמם.

והנה למדנו שוב ושוב על השגחתו הבלתי מוגבלת של השם יתברך, שכאשר הוא רוצה להציל את מי שבוטח בו, הוא בסך הכל מפיל מסמך כלשהו מכיסו של הגרמני הארור, ועל ידי כך נגרמת הצלתי הפלאית של בוטח. מופלא למתבונן.

מוסר השכל:

1. גם אם חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל יתייאש מן הרחמים.

2. האמונה נותנת כח לבני אדם.